

Lege nr. 705 din 03/12/2001

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 814 din 18/12/2001
privind sistemul național de asistență socială

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege reglementează organizarea, funcționarea și finanțarea sistemului național de asistență socială în România.

Art. 2. - Asistența socială, componentă a sistemului de protecție socială, reprezintă ansamblul de instituții și măsuri prin care statul, autoritățile publice ale administrației locale și societatea civilă asigură prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare sau permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a unor persoane.

Art. 3. - Asistența socială are ca obiectiv principal protejarea persoanelor care, datorită unor motive de natură economică, fizică, psihică sau socială, nu au posibilitatea să își asigure nevoile sociale, să își dezvolte propriile capacități și competențe pentru integrare socială.

Art. 4. - (1) Nevoia socială reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condițiilor de viață în vederea integrării sociale.

(2) Evaluarea nevoilor sociale se realizează potrivit reglementărilor stabilite prin acte normative.

Art. 5. - (1) Asistența socială este în responsabilitatea instituțiilor publice specializate ale autorităților administrației publice centrale și locale și a organizațiilor societății civile.

(2) În sensul prezentei legi, asistența socială cuprinde drepturile acordate prin prestații în bani sau în natură, precum și serviciile sociale.

Art. 6. - Sistemul național de asistență socială se întemeiază pe următoarele principii generale:

a) respectarea demnității umane, potrivit căruia, fiecărei persoane îi este garantată dezvoltare liberă și deplină a personalității;

b) universalitatea, potrivit căruia fiecare persoană are dreptul la asistență socială, în condițiile prevăzute de lege;

c) solidaritatea socială, potrivit căruia comunitatea participă la sprijinirea persoanelor care nu își pot asigura nevoile sociale, pentru menținerea și întărirea coeziunii sociale;

d) parteneriatul, potrivit căruia instituțiile publice și organizațiile societății civile cooperează în vederea organizării și dezvoltării serviciilor sociale;

e) subsidiaritatea, potrivit căruia statul intervine atunci când inițiativa locală nu a satisfăcut sau a satisfăcut insuficient nevoile persoanelor.

Art. 7. - Statul își asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor de asistență socială prevăzute prin legi speciale și asigură transferul atribuțiilor și al mijloacelor financiare necesare către autoritățile publice locale, serviciile publice descentralizate și societatea civilă.

Art. 8. - În cadrul planului național al asistenței sociale Ministerul Muncii și Solidarității Sociale stabilește direcțiile prioritare în domeniu, este autoritatea care inițiază legile speciale în domeniul asistenței sociale, și urmărește aplicarea acestora la nivel central și local.

Art. 9. - În aplicarea măsurilor de asistență socială Ministerul Muncii și Solidarității Sociale colaborează cu instituțiile guvernamentale, consiliile județene și locale, precum și cu reprezentanții societății civile.

CAPITOLUL II

Dreptul la asistență socială

Art. 10. - (1) Au dreptul la asistență socială, în condițiile legii, toți cetățenii români cu domiciliul în România, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

(2) Cetățenii altor state și apatrizii, care au domiciliul sau reședința în România, au dreptul la măsuri de asistență socială, în condițiile legislației române și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

(3) Asistența socială se acordă la cerere sau din oficiu, în conformitate cu prevederile legii.

(4) Toți cetățenii au dreptul de a fi informați asupra conținutului și modalităților de acordare a drepturilor de asistență socială.

Art. 11. - Drepturile la asistență socială se stabilesc în condițiile prevăzute de legile speciale care le reglementează.

Art. 12. - Evidența beneficiarilor drepturilor la asistență socială se realizează pe baza codului numeric personal, cu asigurarea, potrivit legii, a confidențialității datelor personale.

CAPITOLUL III

Prestații și servicii sociale

SECȚIUNEA 1

Prestații sociale

Art. 13. - Prestațiile sociale în bani sau în natură sunt susținute de măsuri de redistribuție financiară și cuprind: alocațiile familiale, ajutoarele sociale și speciale către familii sau persoane, în funcție de nevoile și veniturile acestora.

Art. 14. - Alocațiile familiale se acordă familiilor cu copii și au în vedere, în principal, nașterea, educația și întreținerea copiilor.

Art. 15. - Ajutoarele sociale sunt prestații acordate în bani și în natură persoanelor sau familiilor ale căror venituri sunt insuficiente pentru acoperirea nevoilor minime.

Art. 16. - Persoanele cu deficiențe fizice, senzoriale, psihice sau mentale beneficiază de ajutoare speciale.

Art. 17. - Persoanele care au dreptul la măsuri de asistență socială pot beneficia și de facilități prevăzute în legi speciale.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii sociale

Art. 18. - În sensul prezentei legi, serviciile sociale au drept obiectiv menținerea, reafacerea și dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie, cronice sau de urgență, în cazul în care persoana sau familia este incapabilă singură să o soluționeze.

Art. 19. - Statul organizează și susține financiar și tehnic sistemul serviciilor sociale, promovând un parteneriat cu comunitatea locală și cu reprezentanții ai societății civile.

Art. 20. - Serviciile sociale se acordă la domiciliu, în instituții specializate de zi sau în instituții rezidențiale.

Art. 21. - Serviciile sociale pot fi servicii de îngrijire social-medicală și servicii de asistență socială.

Art. 22. - (1) Serviciile de îngrijire social-medicală sunt acordate persoanelor care, fără acestea, temporar sau permanent, datorită unor afecțiuni fizice, psihice, mentale sau senzoriale, se află în imposibilitatea desfășurării unei vieți demne, precum și persoanelor care suferă de boli incurabile în ultima fază.

(2) Serviciile de îngrijire social-medicală sunt realizate de personal specializat.

Art. 23. - (1) Serviciile de asistență socială au drept obiectiv refacerea și dezvoltarea capacităților individuale și ale celor familiale necesare pentru a depăși cu forțe proprii situațiile de dificultate.

(2) Serviciile de asistență socială sunt servicii profesionalizate și sunt efectuate de persoane cu calificare în domeniu.

(3) Serviciile de asistență socială se realizează prin metode și tehnici specifice de diagnoză a nevoii de asistență și de intervenție socială și constau, în principal, din informare, consiliere, terapie individuală și colectivă.

Art. 24. - (1) Serviciile de asistență socială pot fi servicii de asistență socială comunitară și servicii de asistență socială specializate.

(2) Serviciile de asistență socială comunitară au un caracter primar-general și se acordă la domiciliu, în familie și în comunitate.

(3) Serviciile de asistență socială specializate se acordă pentru nevoi speciale atât la domiciliu, cât și în instituții specializate sau în cadrul altor instituții, cum ar fi: școli, spitale, penitenciare și alte unități.

Art. 25. - (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale stabilește prioritățile naționale în ceea ce privește serviciile sociale și inițiază proiecte de acte normative pentru reglementarea acordării acestora.

(2) Consiliile județene și locale stabilesc strategiile și prioritățile locale în funcție de nevoile comunității respective, în conformitate cu strategia națională.

(3) Organizarea sistemului de servicii și modul de acordare a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 26. - Instituțiile publice și unitățile private, precum și asociațiile și fundațiile care acordă servicii sociale au obligația să respecte standardele de calitate, precum și normele metodologice stabilite potrivit legii.

CAPITOLUL IV

Instituții de asistență socială

Art. 27. - (1) Instituțiile de asistență socială sunt înființate și organizate ca unități specializate, publice sau private.

(2) Instituțiile de asistență socială asigură protecție, ocrotire, găzduire, îngrijire, activități de recuperare și reintegrare socială pentru copii, persoane cu handicap, persoane vârstnice și alte categorii de persoane, în funcție de nevoile specifice.

Art. 28. - (1) Găzduirea în instituțiile de asistență socială se realizează atunci când menținerea la domiciliu nu este posibilă și poate fi dispusă în urma evaluării sociale și socio-medice a persoanei, cu consimțământul acesteia.

(2) În situația în care nu se poate obține consimțământul persoanei, accesul acesteia în instituțiile de asistență socială se realizează cu consimțământul reprezentantului legal sau, după caz, cu acordul autorității tutelare.

Art. 29. - Instituțiile de asistență socială pot acorda servicii sociale și la domiciliul persoanelor, în funcție de nevoile acestora.

Art. 30. - Nomenclatorul instituțiilor de asistență socială, procedura și modul de acreditare a instituțiilor de asistență socială, publice și private, după caz, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 31. - (1) Instituțiile de asistență socială acreditate au obligația să respecte standardele de calitate pentru serviciile acordate, iar proiectele de construcție și modernizare a așezămintelor sociale trebuie să răspundă nevoilor beneficiarilor.

(2) Instituțiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) au obligația să respecte criteriile minime de organizare și funcționare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 32. - (1) Instituțiile publice de asistență socială, finanțate parțial sau total de la bugetul de stat, se înființează prin hotărâre a Guvernului, iar cele finanțate de la bugetul județean sau de la bugetele locale, prin hotărâre a consiliului județean sau local.

(2) Instituțiile publice de asistență socială sunt conduse de un director a cărui activitate este sprijinită de un consiliu consultativ compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali.

(3) Organizarea și funcționarea instituțiilor publice de asistență socială se stabilesc de organele care le înființează.

Art. 33. - Consiliul local împreună cu conducerea instituției publice de asistență socială au obligația să asigure soluționarea urgențelor sociale din unitatea administrativ-teritorială unde își are sediul instituția.

CAPITOLUL V

Organizarea și funcționarea sistemului național de asistență socială

SECȚIUNEA 1

La nivel central

Art. 34. - (1) În cadrul administrației publice centrale Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea care elaborează politica de asistență socială, stabilește strategia națională de dezvoltare în domeniu și promovează drepturile familiei, copilului, persoanelor singure, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap și ale oricăror alte persoane aflate în nevoie. În elaborarea strategiei de dezvoltare în domeniu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale se va consulta cu principalii reprezentanți ai societății civile.

(2) Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului, precum și alte instituții și organisme guvernamentale elaborează în domeniul lor de competență politici și programe de asistență socială.

Art. 35. - (1) În vederea coordonării sistemului național de asistență socială se constituie Comisia interministerială privind asistența socială, coordonată de ministrul muncii și solidarității sociale.

(2) Comisia interministerială privind asistența socială are, în principal, următoarele atribuții:

- a) elaborarea politicii unitare în domeniul asistenței sociale;
- b) coordonarea la nivel național a activităților de asistență socială;
- c) avizarea politicilor și măsurilor de asistență socială elaborate de ministerele și instituțiile prevăzute la art. 34 alin. (2).

(3) Componența, modul de organizare, precum și alte atribuții ale Comisiei interministeriale privind asistența socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 36. - Principalele atribuții ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în domeniul asistenței sociale sunt următoarele:

- a) coordonează și controlează funcționarea sistemului național de asistență socială;
- b) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și reglementări privitoare la funcționarea sistemului de asistență socială;
- c) elaborează planul național prin care se stabilesc direcțiile prioritate de acțiune în raport cu configurația concretă a nevoilor și a resurselor existente;

d) elaborează standardele de calitate pentru serviciile sociale, în colaborare cu instituțiile universitare și de cercetare din domeniu, cu organizațiile profesionale de profil, cu specialiștii din sistemul de asistență socială și din sistemul de sănătate;

e) elaborează, implementează și evaluează programele naționale de asistență socială;

f) îndrumă și controlează activitatea instituțiilor de asistență socială, publice sau private, în ceea ce privește aplicarea măsurilor de asistență socială;

g) elaborează programe de formare și perfecționare a personalului din domeniul asistenței sociale, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății și Familiei, asociațiile profesionale și cu instituțiile universitare;

h) organizează procesul de acreditare, elaborează metodologia de acreditare și criteriile de evaluare a instituțiilor de asistență socială, publice și private, precum și a organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniu;

i) îndrumă și controlează activitatea asociațiilor și fundațiilor în vederea respectării drepturilor de asistență socială ale persoanelor aflate în situație de nevoie;

j) dezvoltă relații de colaborare și cooperare cu organisme internaționale, încheie convenții de colaborare cu acestea pentru derularea de programe cu finanțare externă;

k) finanțează programele naționale de asistență socială;

l) administrează și gestionează fondurile alocate, conform legii, pentru asistență socială.

Art. 37. - (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate constitui organisme consultative care să sprijine dezvoltarea strategiei în domeniu, elaborarea de standarde, evaluarea calității serviciilor sociale.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate organiza în subordinea sa organisme executive cu funcția de rezolvare a problemelor sociale punctuale sau implementare a unor programe sociale.

SECȚIUNEA a 2-a

La nivel teritorial

1. La nivelul direcțiilor de muncă și solidaritate socială județene, respectiv al Direcției generale de muncă și solidaritate socială a municipiului București

Art. 38. - (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale organizează în cadrul direcțiilor de muncă și solidaritate socială județene, respectiv în cadrul Direcției generale de muncă și solidaritate socială a municipiului București, compartimente de specialitate, denumite în continuare servicii publice de asistență socială.

(2) Direcțiile de muncă și solidaritate socială județene, respectiv Direcția generală de muncă și solidaritate socială a municipiului București, pot organiza birouri în localitățile în care numărul, structura beneficiarilor și complexitatea activității la nivel teritorial o impun.

Art. 39. - (1) Direcțiile de muncă și solidaritate socială județene, respectiv Direcția generală de muncă și solidaritate socială a municipiului București, îndeplinesc în domeniul asistenței sociale următoarele atribuții principale:

a) realizează, la nivel local, evidența beneficiarilor și a sumelor cheltuite cu asistența socială;

b) acreditează personalul specializat care acordă servicii sociale la domiciliu, în conformitate cu legislația în vigoare;

c) colectează informații din domeniul asistenței sociale și evaluează impactul politicilor sociale asupra beneficiarilor;

d) realizează studii și analize în domeniul asistenței sociale;

e) colaborează la elaborarea planului județean și al municipiului București pentru dezvoltarea strategiilor locale de intervenție în sprijinul persoanelor aflate în nevoie;

f) controlează aplicarea legislației în domeniu și aplică sancțiuni în caz de nerespectare a acesteia;

g) controlează activitatea instituțiilor publice și private de asistență socială cu privire la acordarea prestațiilor și serviciilor sociale, precum și a organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniul social;

h) sprijină și îndrumă din punct de vedere metodologic elaborarea și derularea programelor din domeniul asistenței sociale dezvoltate pe plan local;

i) administrează și gestionează fondurile alocate, conform legii, pentru asistență socială;

j) elaborează propuneri pentru alocarea de fonduri pentru asistență socială și le transmite Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Stabilirea, în condițiile legii, a drepturilor de asistență socială și plata acestora, precum și acordarea facilităților reglementate de lege se fac de către directorul direcției județene de muncă și solidaritate socială, respectiv de directorul general al Direcției generale de muncă și solidaritate socială a municipiului București.

2. La nivelul consiliilor județene, respectiv al Consiliului General al Municipiului București

Art. 40. - (1) Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București organizează, ca serviciu public, un compartiment de asistență socială care asigură la nivel teritorial aplicarea politicilor de asistență socială în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor singure, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, precum și a oricărei persoane aflate în nevoie.

(2) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciului public se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Administrației Publice, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. - Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au, în domeniul asistenței sociale, următoarele atribuții principale:

a) aprobă planul județean de asistență socială pentru dezvoltarea strategiilor locale de intervenție în sprijinul persoanelor aflate în nevoie;

b) stabilesc măsuri de prevenire a situațiilor de marginalizare și excludere socială și asigură mijloacele umane, materiale și financiare necesare pentru soluționarea urgențelor sociale la nivel județean și, în lipsa resurselor, și la nivel local;

c) evaluează activitățile desfășurate de organizațiile neguvernamentale în cadrul programelor subvenționate de la bugetul consiliului județean și, respectiv, al Consiliului General al Municipiului București;

d) aprobă înființarea, finanțarea sau, după caz, cofinanțarea instituțiilor publice de asistență socială și evaluează activitățile desfășurate de către acestea;

e) colaborează cu serviciile publice de asistență socială în vederea aplicării strategiilor din domeniul asistenței sociale;

f) încheie convenții de parteneriat cu reprezentanți ai societății civile implicați în derularea programelor de asistență socială.

3. La nivelul consiliilor locale

Art. 42. - (1) Consiliile locale ale municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București organizează, în condițiile art. 40 alin. (2), ca serviciu public, compartimente de asistență socială.

(2) Consiliile locale comunale vor angaja în aparatul propriu persoane cu atribuții de asistență socială.

(3) Consiliile locale ale orașelor și comunelor pot organiza servicii zonale de asistență socială.

(4) Consiliile locale ale municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București și ale comunelor au, în domeniul asistenței sociale, următoarele atribuții principale:

- a) asigură identificarea problemelor sociale din domeniul asistenței sociale și soluționarea acestora în condițiile legii;
 - b) administrează și gestionează fondurile alocate pentru asistență socială;
 - c) organizează și susține financiar sistemul de servicii de asistență socială;
 - d) organizează servicii sociale, în funcție de solicitările locale;
 - e) asigură plata subvențiilor aprobate pentru asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică, care desfășoară programe de servicii sociale, în condițiile legii;
 - f) elaborează propuneri pentru alocarea de fonduri pentru asistență socială și le transmite direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București;
 - g) aprobă programe de colaborare cu organizații neguvernamentale, instituții de cult recunoscute în România și cu alți reprezentanți ai societății civile, în conformitate cu prevederile planului național și ale planului județean de asistență socială;
 - h) încheie, în condițiile legii, convenții în vederea asigurării serviciilor sociale;
 - i) acordă spații, mijloace financiare și logistice pentru susținerea realizării activităților de asistență socială;
 - j) asigură locuințe sociale, în condițiile legii;
 - k) finanțează sau, după caz, cofinanțează instituțiile publice de asistență socială de interes local, precum și programele de servicii de asistență socială;
 - l) comunică lunar direcției de muncă și solidaritate socială județene, respectiv Direcției generale de muncă și solidaritate socială a municipiului București, numărul de beneficiari de asistență socială și sumele cheltuite cu această destinație.
- (5) Stabilirea, în condițiile legii, a drepturilor la prestații de asistență socială și plata acestora, precum și acordarea facilităților reglementate de lege se fac de către primar, prin dispoziție.

CAPITOLUL VI

Personalul din sistemul de asistență socială

Art. 43. - În domeniul asistenței sociale activează personal angajat și voluntari, specialiști cu diverse calificări, care au competențe, responsabilități și atribuții specifice domeniului de activitate.

Art. 44. - Serviciile de asistență socială prevăzute la art. 23 sunt realizate de personal de specialitate de asistență socială.

Art. 45. - (1) Formarea personalului de specialitate de asistență socială se realizează în instituții de învățământ superior, postliceal sau prin alte forme de învățământ având profil de asistență socială, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

(2) Personalul de specialitate de asistență socială are obligația să îndeplinească atribuțiile și responsabilitățile prevăzute în statutul profesiei, aprobat prin lege, la propunerea asociațiilor profesionale, înființate potrivit legii și acreditate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 46. - Tinerii care au optat pentru serviciul utilitar alternativ pot participa, după instruirea adecvată, la acordarea serviciilor de îngrijire social-medicală.

Art. 47. - Personalul și voluntarii care activează în domeniul asistenței sociale au obligația:

- a) să asigure confidențialitatea informațiilor obținute prin exercitarea profesiei;
- b) să respecte intimitatea persoanei, precum și libertatea acesteia de a decide;
- c) să respecte etica profesională.

Art. 48. - Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 47 atrage, în condițiile legii, răspunderea materială, disciplinară, civilă sau penală, după caz.

Art. 49. - Instituțiile de asistență socială au obligația să asigure structura de personal stabilită prin normativele aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 50. - (1) În statutul prevăzut la art. 45 alin. (2) este obligatorie înființarea comisiei de disciplină în cadrul fiecărei asociații profesionale, stabilindu-se și regulamentul de organizare și funcționare a acesteia.

(2) Prin deciziile comisiei de disciplină se sancționează abaterile de la etica și deontologia profesională săvârșite în exercitarea profesiei de către personalul prevăzut la art. 45.

(3) Deciziile comisiei de disciplină pot fi atacate la judecătoria în termen de 30 de zile de la data comunicării.

Art. 51. - În domeniul asistenței sociale nu își pot exercita profesia persoanele care au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de natură să le facă incompatibile cu exercitarea acestei profesii.

Art. 52. - Activitățile de evaluare a programelor de asistență socială sunt realizate de serviciile publice teritoriale, scop în care pot apela și la experți independenți.

CAPITOLUL VII

Finanțarea asistenței sociale

Art. 53. - (1) Asistența socială se finanțează din bugetele locale și din bugetul de stat.

(2) La finanțarea asistenței sociale sunt utilizate și sume provenite din fonduri extrabugetare, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuția plătită de către persoanele beneficiare de servicii sociale, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu.

Art. 54. - Modul de finanțare a asistenței sociale, potrivit prevederilor art. 53, se stabilește prin legile speciale care reglementează acordarea de prestații și servicii sociale.

Art. 55. - (1) Instituțiile publice de asistență socială pot organiza activități autofinanțate.

(2) Veniturile obținute din activitățile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor activităților respective, precum și pentru îmbunătățirea serviciilor acordate de către instituția publică de asistență socială.

Art. 56. - (1) Contribuțiile persoanelor beneficiare de servicii sociale se suportă din veniturile proprii lunare realizate de acestea sau, după caz, prin participarea altor persoane obligate la întreținere, potrivit normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Contribuțiile prevăzute la alin. (1) nu pot depăși nivelul costului mediu lunar aprobat prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, pe tipuri de instituții.

Art. 57. - Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, precum și consiliile locale pot contracta, în condițiile legii, servicii sociale cu furnizorii de astfel de servicii.

Art. 58. - Instituțiile de asistență socială sunt scutite de taxe și impozite pe terenuri și clădiri folosite pentru activitățile de asistență socială.

Art. 59. - Disponibilitățile existente în contul instituțiilor bugetare la sfârșitul anului, provenite din activități extrabugetare, se reportează cu aceeași destinație în anul următor.

CAPITOLUL VIII

Jurisdicția asistenței sociale

Art. 60. - Cererea pentru acordarea drepturilor de asistență socială se înregistrează la primarul unității administrativ-teritoriale în a cărei rază teritorială locuiește persoana, urmând ca în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii să se emită dispoziția primarului și să se comunice solicitantului.

Art. 61. - Dispoziția primarului poate fi atacată potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Art. 62. - Cererile adresate instanțelor judecătorești pentru soluționarea litigiilor în legătură cu drepturile de asistență socială sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

CAPITOLUL IX

Comisia de mediere socială

Art. 63. - (1) În fiecare județ și sector al municipiului București se înființează o comisie de mediere socială, cu rol consultativ.

(2) Comisia de mediere socială clarifică prin dialog punctele divergente dintre solicitanții, beneficiarii drepturilor de asistență socială și reprezentanții instituțiilor care acordă aceste drepturi.

(3) Organizarea și funcționarea comisiilor de mediere socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Administrației Publice.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 64. - La solicitarea persoanelor interesate serviciile publice teritoriale de asistență socială, compartimentele de specialitate ale consiliilor județene și ale Consiliului General al Municipiului București, precum și ale consiliilor locale acordă gratuit consultanță de specialitate în domeniul asistenței sociale.

Art. 65. - Consiliile județene și locale, organizațiile neguvernamentale și celelalte persoane juridice care realizează programe de asistență socială au obligația să comunice lunar serviciilor publice de asistență socială date și informații referitoare la activitatea în acest domeniu.

Art. 66. - Institutul Național de Statistică, în colaborare cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, organizează și asigură prelucrarea datelor din domeniul asistenței sociale, în vederea fundamentării de strategii, și publică anual indicatorii de asistență socială în Anuarul Statistic al României.

Art. 67. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2002.

(2) Măsurile de asistență socială reglementate de prezenta lege vor fi aplicate la datele prevăzute de legile speciale.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 3 decembrie 2001.
Nr. 705.